

Татарє на с̄: Єпса «афнѣ»

Ро^к «ахї», фе^в гї в Євкотѣ а с̄го поста престависа влѣочестивы' к^к: Коста^ттинъ Василы' Остро^вскій, живъ лѣтъ пѣ

На с̄: Ємниона татарє «ахї»

Ро^к «ахмд на Покро^в Прѣтон Бѣци великы' снѣгъ оупалъ, же и дома по мѣста^х и села^х, в' лѣсѣк дєрева полама^т:

Ро^к «ахмѣ панъ крако^вскы' жо^ткевскы', панъ Сове^ткы' поме^р.

Кро^т по^тскы' Владисла^в былъ оу Львовѣ з Кролевою и во^тска великїи ишли розманты^х црѣ' и шве^тцкїй людъ, мїда сеп. и Гетманъ того^ж рокѣ поме^ръ «ахмѣ»

Кро^т полскы' Владиславъ поме^ръ ро^к «ахмї», того^ж рокѣ во^тна с козаками ве^т: выла и пєвили козаки лаховъ.

Подав *Арістарх Крижановскій* Ч. С. В. В.

П. Литвинова-Бартош.

(Некрольоґ).

8 (21) вересня умерла на 70-ім році житя одна з найстарших репрезентанток української етнографії — Пєлятія Литвинова, роджена Бартош, в своїй батьківщині, в с. Землянці, Глухівського повіту. Свої етнографічні інтереси вона заявила передовсім збираннем і публікацією взорів вишивок (починаючи від р. 1872, кілька видань); в 1878 р. видала вона в Київі осїбну збірку українських взорів: Южно-русскій народный орнаментъ. В Київській Старині, почавши від р. 1884, уміщено було кілька дрібних історичних і етнографічних заміток її (про культ криниць в Чернигівщині, традиції про убиванне старих людей — сей комунікат її, через непорозумінне останніми роками був причиною дуже завзятої полєміки, бо на його підставі звичай забивання старих людей прийнято за сучасний). В переддень її смерти, в серпневій книжці сього року появили ся тамже ширші спомини її п. т. Очеркъ изъ жизни старосвѣтскихъ помѣщиковъ. В французьких етнографічних виданнях останніх лїт були також її дрібні замітки. Найбільше показною працею її була гарна опись весільних звичаїв, надрукована в III т. Матеріалів до української етнології п. т. Весільні обряди і звичаї у селі Землянці Глухівського пов. у Чернигівщині (с. 70—172). Н. Товариство ім. ім. Шевченка признало її за сю працю своїм звичайним членом, а парижське антропологічне товариство — членом-кореспондентом. Деякі дрібніші замітки її мають появити ся в одній з дальших книжок Матеріалів до української етнології.

М. Грушевський.